

Kovács Fanni vagyok végzős, gyógytornász hallgató. Tavaszi félévemet töltöttem kinn Erasmus+ tanulmányi ösztöndíjjal az angliai Keele egyetemen. Az Erasmus programról már gimisként is hallottam olyan ismerősöktől, akik felsőoktatásban tanultak és ekkor figyeltem fel rá először. Amikor bekerültem egyetemre egyre több embertől hallottam pozitív visszajelzéseket a programról valamint, hogy mekkora élmény és kihagyhatatlan lehetőség. Ekkor döntöttem el, hogy az egyik félévemet én is biztosan kinn töltöm valamelyik országban. Egész életemben vonzott az utazás, a kaland és az új dolgok megismerése, így magától a programtól is vártam a rengeteg új hellyel és emberrel való találkozást. Harmadévesként végül rávettem magam, hogy jelentkezem és januárban vette kezdetét a kaland kiutazásommal. Manchesterig közvetlen járat indult Budapestről. A reptéren már vártak ránk mentorok az egyetemről, akik összeszedték a kiutazó diákokat, így az utazás nagyon gördülékenyen ment, nehézségek nélkül. Szerencsémre az egyetem nagyon jól leszervezett mindent, orientációs napokkal és mindenféle programokkal vártak minket. Végig mutogatták a campus területét, mindenféle tanáccsal láttak el minket, így egy kicsit sem éreztem magam elveszve vagy akár bizonytalannak. Szállást a campus területén lévő kollégiumban kaptam, aminek a díja 1700 font körül volt arra a félévre. Ez majdnem a teljes ösztöndíjam összegét lefedte, de mivel campuson belül volt és minden ott volt egy helyen, ezt láttam a legjobb döntésnek a lakáskeresés helyett. Angliában köztudottan drágább az élet, mint itthon, így aki ezt az országot választja, a zsebébe kell nyúlnia az ösztöndíjon felül is. Az egyetem és maga az egész campus egy kisebb város Newcastle-under Lyme mellett helyezkedett el körülbelül 4 kilométerre, így busszal 5 perc alatt megközelíthető volt minden bolt és más szolgáltatás, azonban a campus teljesen vidéki feelinget adott vissza távolabb a város zajától. Sokszor kimentünk futni, sétálni a tó körül vagy az erdőben kialakított útvonalakon. A campus területén is megtalálható volt minden bolt, gyógyszertár, kávézó viszont az élelmiszer ára meglehetősen drágább, így sokkal jobbnak tartottuk, ha a városban egyszerre megveszünk mindent, amire szükség van. Az egyetemi élet teljesen más, mint itthon, egy percre sem unatkoztunk mindig volt valami program, amiket a helyi Student Union szervezett. Nehézségem az első hetekben a beszéd volt, mivel az angol akcentust néha nehezen értettem, de nagyon könnyen bele lehetett szokni. Az órák is rendkívül érdekesek voltak és sokkal nagyobb rugalmasságot és szervezettséget véltem felfedezni a kinn töltött idő alatt. Az Erasmusos közösség nagyon hamar összekovácsolódott, rengeteget utaztunk együtt a környéken. Elmentünk például Londonba és Edinburgh-ba. Sajnos a vírus helyzetből adódóan sokkal hamarabb meg kellett szakítanom a félévemet és hazautaznom. Nagyon nehéz volt ezt feldolgozni és otthagyni mindenkit, azonban 2 hónap után is ezer emléket tudhatok magaménak, amit senki nem fog elvenni tőlem soha. Hatalmas nagy tapasztaltot szereztem, hogyan legyen önállóbb és milyen az, ha csak magamra számíthatok. Rengetek új emberrel találkoztam új kultúrát és helyeket ismerhettem meg. Olyan barátságok is kötődtek, amelyek remélem egész életre szólnak. Igaz, hogy nem úgy alakult ez az utazás, ahogyan terveztem, de mindenkit buzdítok és buzdítani is fogok, hogy menjen Erasmusra és ne hagyja ki.